

Nr 26.

Ankom till riksdagens kansli den 14 mars 1919 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets memorial, i anledning av kamrarnas skiljaktiga beslut i fråga om väckt motion angående ändrad lydelse av 55 § 2 mom. i förordningen angående försäljning av rusdrycker.

Närvarande: herrar Källman, Röing, Ollas A. Ericsson, Lyckholm, K. A. Nilson, Antonsson, Forssman, Boman, Jonsson i Hökhult, Holmström, Olsson i Kullenbergstorp, Bergman, Johannes Åkesson, Neess, Öhngren, Uddenberg, Lithander och Jönsson i Fridhill.

Uti sitt den 4 mars 1919 avgivna betänkande nr 15 hade bevillningsutskottet hemställt, att riksdagen måtte, i anledning av en av herr Nylander väckt motion, II: 53, för sin del besluta, att 55 § i förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker skulle erhålla följande ändrade lydelse:

55 §.

1. Inom — — — — — förbjuden.
2. Vid offentligt skådespel eller varieté-, cirkus- eller annan dylik föreställning eller, med undantag av konsert, vid vilken uteslutande utföres instrumentalmusik, varje annan föreställning, till vilken allmänheten har tillträde, må utskänkning av spritdrycker icke ske i lokal eller å plats, därifrån är utsikt till skådebanan eller annan plats, där föreställningen gives.
3. Vid offentlig danstillställning må utskänkning av rusdrycker icke ske i lokal eller å plats, där danstillställningen äger rum, eller i annan lokal som med förstnämnda lokal står i inre förbindelse; dock må Konungens befallningshavande, efter magistratens eller kommunalnämndens

hörande, för särskilt tillfälle medgiva undantag från det sålunda meddelade förbudet.

I en vid betänkandet fogad reservation hade herr K. A. Nilson m. fl. hemställt, att herr Nylanders motion II: 53 icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har första kammaren bifallit utskottets hemställan, varemot andra kammaren bifallit den av herr K. A. Nilson m. fl. avgivna, vid betänkandet fogade reservationen.

Då kamrarna sålunda i denna fråga stannat i olika beslut samt de skiljaktiga meningarna icke kunna sammanjämkas och frågan icke heller kan bliva föremål för gemensam omröstning, har densamma, enligt utskottets mening, för denna riksdag förfallit, vilket utskottet härmed får för riksdagen

anmäla.

Stockholm den 14 mars 1919.

På bevillningsutskottets vägnar:

G. W. KÄLLMAN.